

Stykke Lexicon, der skal forklare, hvad Bencævnelsen „Stibsfolk“ vil sige. Det ærede Medlem siger, at der ved denne Bencævnelse skal forståes „Alle, som fare med Skibe, undtagen Skipperne, Lodsere og Passagerer“; men er han ogsaa vis paa, at der ikke faaer andre Personer med Skibe, som ikke kunne henføres under disse Categorier, og som dog heller ikke kunne siges at være Stibsfolk? Jeg skal her til Exempel minde om hele Restaurationspersonalet ombord paa Dampskibe. Det ærede Medlem vil dog ikke have, at Oplysningspiger skulle henføres under Stibsfolk? (Røpestorf: Jo!). De kunne da i alt Fald ikke henhøre til Mandstabet, hvilket Udtryk findes flere Steder. Denne særegne Side af, hvad man ombord kalder Borgerstab, kan vistnok slet ikke komme ind under denne Kategori. — Naar det ærede Medlem derefter siger, at Lovene maa begynde med at bygge Huset, at dette maa bygges op fra Grunden af, at der først maa staae, hvorledes Røderen bærer sig ad, naar han forhyrer Skipperen, og derpaa, hvorledes Skipperen bærer sig ad, naar han forhyrer Stibsfolket, skal jeg bemærke, at der i disse Paragrapher ikke staaer et Ord om, hvorledes Røderen skal bære sig ad, naar han forhyrer Skipperen; det første Trin, som skulde være Grundstenen, mangler altsaa. Dernæst gaar det ærede Medlem over til at opstille forskjellige Bestemmelser om en Contrabog, som skal holdes; men jeg skal i saa Henseende tillade mig at henvise til § 1 i Forordningen af 19de Juni 1807, hvori det hedder: „Placaten af 31te Marts 1778 angaaende, at alle til udenrigste Stæder farende Skipperne skulle slutte særskilte Hyrecontracter med deres Mandstabs“ — her staaer Mandstabs — og endvidere: „at en Skipper skal være forbunden, naar han hyrer en Matros, at give ham en Contrabog, hvori han indfører den mellem dem oprettede Contract“. Det er en Selvfølge, at denne Forordning bliver fulgt, og at der fra Vaterskontens Contoir til enhver Mand, som forhyrer sig til en Skipper, bliver udleveret en

saadan Contrabog, hvoraf jeg her har et Exemplar i min Haand. Deri findes Schema til Contracten og Alt, hvad den skal indeholde; der er dernæst rubriceret, hvad Enhver ombord har, ja, her staaer rigtigt „bekommet“, hvilket Ord dog ikke forekommer mig heldigt, og i Slutningen af Bogen er der Afregningsschemaa o. s. v. Denne Sag er i fuldkommen god Gang, og jeg troer ikke, at man skal gribe ind deri, idetmindste vilde ikke alle de Bestemmelser, som det ærede Medlem ønsker indfatte i Lovene, være fornødne, hvorimod andre, der ikke ere nævnte, vilde være det. Naar Bestemmelserne skulde være saa detaillerede, maatte der dog saaledes ogsaa ansøges Navnet paa den, der eier Contrabogen, hvor han hører hjemme, hvor han boer, hvilket Bægd og Nummer han har o. s. v. Det er dog meget vigtigere for Skipperen at vide, hvor Manden boer, end det kan være for denne at vide, hvor Skipperen boer. Bestemmelsen om Skipperens Navn og Bopæl maatte dog ogsaa præciseres noget nærmere, thi det kan vel ikke være Meningen, at Gade og Gadenummeret skal ansøges. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved, men gaae over til den 8de Bestemmelse: Bespisningsbetingelserne. Det ærede Medlem har ansøgt, at de skulde være et Supplement til det almindelige Bespisnings-Reglement, som udgaaer fra Indenrigsministeriet, og omhandle de særegne Tilfælde; men hvorledes vil det være Skipperen muligt at opgave de særegne Betingelser for Bespisningen ombord, naar ikke Ministeriet herhjemme fra kan opgave dem, thi det er en Selvfølge — og det vil det ærede Medlem ogsaa indsee — at naar der fra Ministeriets Side bliver udgivet et saadant Spisereglement, vil deri naturligviis ogsaa blive optaget Bestemmelser om, at i særegne Tilfælde vil der kunne afviges derfra. Naar det ærede Medlem, efterat have opramsat alle disse forskjellige Betingelser, ender med: „Andre Betingelser“, minder han om Rangforordningen, som først kommer med alle sine Secrétaires, og dog endnu til Slutningen opfører: „Andre Se-